

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1675. usque ad annum 1681

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119207

§. 2. Sententia Parisiensis Facultatis circa juramentum Anglicanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67305)

dino & Westmonasterio expellendis, *Sæc. XVII.*
 hos tamen etiamnum ibi magno nu- A. C. 1680.
 mero degere.

Hæc mere in Religionis odium ex-
 cogitata fuisse, noverant non pauci,
 suspicabantur universi: nihilominus
 plæbei Ordinis Senatores suum edictum
 de Eboracensi Duce a successione ex-
 cludendo ad Procerum Senatum trans-
 mittere præsumpsere, a quo ex nona-
 ginta tribus suffragiis nonnisi triginta,
 & ex quatuordecim Episcopis duntaxat
 tres iniquæ sententiæ acceperunt: inde
 vero Puritani Senatores in rabiem acti,
 ex ipso suo Senatu nonnullos falsis cri-
 minationibus, carceribus, atque ex-
 auctoratione vexarunt.

§. II.

*Sententia Parisiensis Facultatis circa
 juramentum Anglicanum.*

Jam sæpius meminimus, quod Angli *Argentre*
 Catholicis, ut eos a sectæ suæ Asse- *Coll. Jud.*
 clis discernent, varia juramenta im- *t. 3. part. 1.*
 posuerint: inde vero tenerioribus Ca- *pag. 139.*
 tholicorum quorundam animis injecta
 est religio, an salva fide ac tuta con-
 scientia Catholici Angli subsequens præ-
 stare valeant juramentum a Protestan-
 tibus præscriptum:

„Ego

Sæc. XVII. „Ego N. N. vere & sincere agnosco,
 A. C. 1680. „profiteor, testificor, & declaro in con-
 „scientia mea, coram Deo & mundo,
 „quod supremus Dominus noster Rex
 „Carolus est legitimus, & verus hujus
 „Regni Rex, & omnium & aliorum
 „Majestatis suæ Dominorum & terra-
 „rum. Et quod Papa nec per seipsum,
 „nec per ullam autoritatem Ecclesie
 „vel Sedis Romanæ, aut per ulla alia
 „media cum quibuscunque aliis ali-
 „quam potestatem vel autoritatem ha-
 „beat Regem deponendi, vel de aliqui-
 „bus Majestatis suæ Regnis aut Domi-
 „niis disponendi, vel alicui Principi
 „extraneo ad ipsum damnificandum,
 „aut terras suas invadendum autorita-
 „tem concedendi, vel ullos subdito-
 „rum suorum ab eorum suæ Majestati
 „subjectione & obedientia exonerandi,
 „aut ullis eorum licentiam vel faculta-
 „tem dandi, ut arma contra ipsum ge-
 „rant, tumultus excitent, aut aliquam
 „violentiam aut damnum Majestatis
 „suæ Regiæ personæ, Statui vel regi-
 „mini, aut aliquibus Majestatis suæ
 „subditis intra sua dominia inferant.
 „Item juro ex corde, quod non ob-
 „stante ulla declaratione, vel sententia
 „excommunicationis vel privationis
 „facta vel concessa, aut facienda vel
 „concedenda per Papam vel Successio-
 „res,

„res, vel per quamcunque autoritatem Sæc. XVII.
 „derivatam, aut derivari prætentam A. C. 1680.
 „ab illo, seu a sua sede contra dictum

„Regem, hæredes aut Successores suos,
 „vel quacunque absolute dictorum
 „subditorum ab eorum obedientia, fi-
 „delitatem & veram obedientiam suæ
 „Majestati, hæredibus & successoribus
 „suis præstabo, ipsumque & ipsos totis
 „meis viribus contra omnes conspira-
 „tiones & attentata quæcunque, quæ
 „contra personam illius, vel illorum,
 „eorumque coronam & dignitatem ra-
 „tione vel colore alicujus ejusmodi Sen-
 „tentæ vel declarationis, vel alias
 „facta fuerint, defendam, omnemque
 „operam impendam, ut Majestati suæ,
 „hæredibus & Successoribus revelem,
 „& manifestas faciam omnes proditio-
 „nes, & proditorias conspirationes,
 „quæ contra illam, aut aliquos illo-
 „rum attentari cognoscam, vel audiam „

„Præterea juro, quod ex corde ab-
 „horreo, detestor, & abjuro tanquam
 „impiam & hæreticam hanc doctrinam,
 „& damnabilem propositionem, quod
 „Principes per Papam excommunicati vel
 „depositi possint per suos subditos vel alios
 „quoscunque deponi aut occidi.

„Et ulterius credo, & in conscien-
 „tia mea juro, quod nec Papa, nec
 „ulla alia persona quæcunque potesta-
 „tem

Sæc. XVII. „tem habeat me ab hoc juramento, aut
A. C. 1680. „aliqua ejus parte absolvendi: Quod
 „juramentum agnosco recta & plena
 „auctoritate esse legitime mihi ministratum,
 „& omnibus indulgentiis, ac dispensationibus
 „in contrarium renunciatis. Hæcque omnia plane
 „& sincere agnosco, & juro juxta hæc expressa verba
 „a me prolata, & juxta planum & communem
 „sensum, & intellectum eorum verborum absque
 „ulla æquivocatione, aut mentali evasione, aut
 „secreta reservatione quacunque, hancque
 „recognitionem & agnitionem facio cordialiter,
 „voluntarie, & vere in vera fide Christiani viri,
 „sic me Deus adjuvet.,

Recurrerant igitur Catholici Angli ad Parisiensem Facultatem Theologicam, decidi petentes, an sine fidei conscientiae læsione hoc juramento sese obstringere valerent. Die igitur decima sexta Augusti ejusdem Facultatis sexaginta Doctores declararunt: „hoc jusjurandum salva fide, & conscientia a Catholicis Anglis jurari posse: si modo in propositione, quæ est de depositione & cæde Principum, ut quæ damnatur ut hæretica, *deponi* „*Et occidi conjunctim accipiantur.* Imo „etsi divisim, ita ut tamen propositio „hæretica materialiter, id est verbo „Dei

„Dei contraria finiatur, quatenus de-Sæc. XVII.
 „poni posse principes effert; formaliter A. C. 1680.
 „vero etiam, quatenus & occidi posse
 „superaddit. „

Idem hoc iudicium Ecclesiæ & Aca-
 demix Parisiensis Cancellarius die no-
 na Augusti confirmavit, sequenti de-
 creto: „Testamur omnibus, quorum
 „interest, vel interesse potest, attento
 „nos animo vidisse, & perlegisse jura-
 „mentum supra transcriptum, nihil
 „que in eo reperisse, quod sit verbo
 „Dei, aut Catholicæ & Apostolicæ Fi-
 „dei contrarium, proindeque cense-
 „mus, illud salva eadem fide & tuta
 „conscientia a Catholicis Anglis emitti
 „posse, imo & eos ex religione teneri
 „illud idem, ut fideles decet subditos
 „omni ratione adimplere & exequi, in
 „cujus rei fidem subscripsimus, & præ-
 „sentem subscriptionem sigillo nostro
 „muniri fecimus. „

Verum hæc Facultatis decisio nul-
 latenus justas Catholicorum Anglorum
 anxietates sedabat; Clerici enim ac
 præcipue Regulares, summi Pontificis
 auctoritatem a privatis restringi aut
 explicari haud posse censebant, sed id
 potius universæ Ecclesiæ iudicio reser-
 vatum esse propugnabant; quocirca
 Angliæ Regi supplicarunt, quatenus
 sola jurata fidelitatis sponsione conten-
 tus,

Sæc. XVII. tus, cæteras condiciones tam religioni
 A. C. 1680. Catholicæ, quam conscientie tranquillitati tantopere adversas haud exigere vellet: Promptum sese æque huic petitioni monstrabat Rex, vehementius autem obstitere Ministri Protestantes, qui hoc juramentum his clausulis munitum eo fine præscripserant, ut inter ipsos Catholicos dissidia progerminerent, eosque tam Regi, quam populo exosos redderent: Acrius etiam huic Facultatis decisioni sese opponebant Gandavenses Jesuitæ Angli, qui die quinta Julii anni sequentis habito conventu deciderunt, quod si quis contra Pontificis decreta, docuerit, permittitur præfatum fidei juramentum præstare, nisi solvi non valeat, nisi prius illud publice revocaverit, aut se secreto revocaturum publicitus fuerit.

§. III.

Innocens Staffordiæ Comes Catholicus in Anglia capite plexus.

Salmon hist. d'Angl. 391. Postquam Puritani Senatores suo furori privatos Catholicos immolerant, tandem etiam Procerum sanguine suas manus polluere aggressi sunt, non alio miserorum crimine, nisi quod Titus Oates bipedum nequissimus, eos esse Catholicos, proin conjurationis reos